

Res. kap. Alex Johnson,
Hernes.

den 16. jan. 1950.

Herr Georg Hvistendahl,
Tönsberg.

100065

I anledning Deres brev av 13. jan. med innlagt kopi av brevet til biskop Skard av 22. nov. 1949 må jeg først si at jeg har mest lyst til å gjøre som biskop ASkard og ikke svare, blant annet fordi det jo må være opplagt at bevisbyrden i dette tilfelle påligger den som fremsetter ryktene.

Imidlertid var jeg under krigen først medlem av koordinasjonskomiteen og siden av Hjemmefrontens ledelse, så mitt svar kan kanskje ha en viss interesse.

Jeg har hørt disse rykter, vesentlig i form av ubehagelige formete brev fra fhv. N.S.folk.

1. Jeg kjenner ikke til at prester eller en enkelt prest eller kirken under okkupasjonen på forhånd skulle ha gokjent mord på medlemmer av N.S., de s.k. likvideringer. Slike spørsmål blev heller aldri behandlet i den tid jeg var medlem av koordinasjonskomiteen eller Hjemmefrontens ledelse, henholdvis fra høsten 1941 til 3 febr. 1944 da jeg blev arrestert og de to siste måneder før 8. mai 1945. Jeg har heller ingen grunn til å tro at slike spørsmål ble behandlet der den tid jeg var utenfor arbeidet, og ganske særlig ingen grunn til å tro at noen prest var med på noen beslutning i den rettning.

2. Bortfaller dermed, men jeg vil gjerne si at vi i motstandsbevegelsen desværre ikke bare brukte åndens midler. Det var ikke til å undgå under krig, med megen list og lurei. Derfor vil jeg gjerne si at vi slett ikke følte det som vi alltid "hadde spurt Gud" men tvert om slik at også vi hadde syndet. Men saken, kampen mot N.S. og tyskerne var ikke desto mindre rett og nødvendig.

Det ville glede meg om De kunne være like ivrig til å dementere disse ryktene, etter å ha fått disse opplysninger, som De inntil nå har været for å få dem b~~ef~~kreftet.

Arbødigst

Alex Johnson

Deres skriv, samt kopi av dette svar går samtidig til biskop Skard.